

ningen ind, at her kan man ikke gøre andet end at trykke »ja« på knapperne, når det kommer til stykket. Så er det jo at reducere sig selv til absolut stemmekvæg, og det er ikke mit generelle indtryk, at det er det, som Socialdemokratiet vil, når det gælder politik.

Kl. 13.40

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Jacob Buksti brugte udtrykket, at ved at vedtage dette lovforslag, som ikke er finansieret, gør man nogen til grin. Jeg vil sige, at det gælder ikke os. Vi er overhovedet ikke til grin. Vi stemmer imod lovforslaget. Vi synes sådan set ikke, at spiritus og cigaretter skal være billigere med det til følge, at vi måske indtager mere af det.

Jeg synes heller ikke, Dansk Folkeparti er til grin, for de har lavet en god aftale. De har fået lov til at være med til noget uden at finansiere det. De får lov til at høre på musikken, men betaler ikke for det.

Men jeg synes rent faktisk, at det kan være, at det er vælgerne, der er til grin. Men ellers synes jeg også, Socialdemokratiet er det.

Det, der selvfølgelig dybest set er problemet for hr. Jacob Buksti, er, at han ikke kom med til forhandlingerne. Det synes jeg i øvrigt også er noget underligt noget, for jeg ved, at den daværende socialdemokratiske skatteminister rent faktisk inviterede den nuværende regerings repræsentanter, så det er selvfølgelig ikke særlig pænt ikke at gøre det.

Men jeg synes i virkeligheden, Socialdemokratiet er en lille smule, jeg ville ikke have brugt udtrykket til grin, det var hr. Buksti, der selv kom til det, men at Socialdemokratiet har stillet sig i en sådan situation, at det er svært for dem at forklare, hvorfor de er endt med den stemmeafgivning, som de er endt med.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes, der er gået så meget polemik i sagen her, at budskaberne er ved at forsvinde. Når Socialdemokratiet stemmer for, er det jo selvfølgelig, fordi det er dybt sagligt at gøre det, når grænsehandelen ellers ville eksplodere, fordi 24-timers-reglen ophører pr. 1. januar 2004, og så har vi et reelt problem. Det reelle problem er vi nødt til at forholde os til.

Men den måde, regeringen har grebet det an på, efterlader så et hul i statskassen på næsten 1,5 mia. kr. Derfor synes jeg, at vi med spænding

skal vente på, at skatteministeren kommer og fortæller os, hvordan man vil håndtere det her. Man har altså givet en gave, men den gave, man har givet – hvis man betragter det at sætte afgifterne ned på den slags varer er en gave – er ufinansieret. Det sætter jo regeringens manglende ansvarlighed i den økonomiske politik i relief. Det ændrer ikke ved, at forslaget isoleret set er fornuftigt. Men vi mangler en finansiering. Hvornår og hvor kommer den?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Aage Frandsen, at det der med at være til grin jo også omfatter os selv, forstået på den måde, at jeg føler, at vi er til grin. Det kan jo ikke være rigtigt, at man laver aftaler, hvor det er sådan, at det er en fuldstændig gratis omgang. Hvor er tommelskruerne på Dansk Folkeparti henne? Dansk Folkeparti har da gjort en god handel. Det, man har fået æren af, er, at nu får man det, som vi andre i øvrigt også har arbejdet for, uden at betale prisen.

Min pointe er: Hvem skal så betale prisen? Ja, det kan risikere at være os, og så er vi til grin. Det er derfor, jeg synes, at det ikke er ansvarligt at lave aftaler på den her led.

Jeg har det lidt ligesom hr. Ole Stavad. Jeg er også optaget af: Hvor er ministeren henne i denne her sag? Vi vil jo sådan set gerne hjælpe ministeren. Men hvor er pengene til det her, når nu ministeren i det svar til udvalget, spørgsmål 16, siger, at det ikke er finansieret, og det er så noget, vi tænker på i det kommende år? Jeg håber da, at skatteministeren og regeringen har gode nok nerver til at tænke på de 1,4 mia. kr., der ligger her. Det er mange penge.

Hvad forestiller regeringen sig? Hvad forestiller ministeren sig konkret?

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg vil bare gentage, at som hovedregel er det sådan her i huset, at man kun kan få bemærkninger til andre partiers ordførere i forbindelse med debatten.

Men problemet er her, at andre partier ikke har begæret ordet. Og derfor har vi den regel i Præsidiets, at så får man lov til at tage ordet under diskussionen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg havde ellers glædet mig til at høre hr. Bukstis svar til hr. Ole Stavad. Men det fik vi så ikke.